

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม

หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2563

(มคอ 2)

**คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี**

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม
หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2563

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
วิทยาเขต/คณะ/สาขาวิชา คณะศิลปกรรมศาสตร์
สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม
ภาษาอังกฤษ Doctor of Fine and Applied Arts Program in Fine and Applied Arts Management

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย ชื่อเต็ม ศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การจัดการศิลปกรรม)
ชื่อย่อ สป.ด. (การจัดการศิลปกรรม)
ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม Doctor of Fine and Applied Arts (Fine and Applied Arts Management)
ชื่อย่อ D.F.A. (Fine and Applied Arts Management)

3. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

หลักสูตรปริญญาเอก

ทางวิชาการ

ทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ

5.2 ภาษาที่ใช้

จัดการศึกษาเป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ หรือภาษาจีน

5.3 การรับเข้าศึกษา

รับนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า สาขาวิชาศิลปกรรม หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และมีผลการสอบภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนด

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

6.1 เป็นหลักสูตรใหม่ พ.ศ.2563 ซึ่งดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558

6.2 เริ่มใช้ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นต้นไป

6.3 คณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้ในการประชุมครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ.2563

6.4 คณะกรรมการสภาวิชาการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ 3/2563 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ.2563

6.5 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 3/2563 เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ.2563

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรจะได้รับการเผยแพร่ว่าเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ.2558 ในปีการศึกษา 2565

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

8.1 อาชีพภัณฑารักษ์ระดับชาติและนานาชาติ

8.2 ผู้บริหารและผู้ประกอบการทางด้านศิลปะ/อาชีพอิสระ

8.3 นักวิจัย ด้านศิลปกรรมและนักพัฒนา ผู้นำในวิชาชีพทางศิลปกรรม

8.4 บรรณาธิการ/นักเขียน/นักวิจารณ์ศิลปะ

8.5 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

9. ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ

หลักสูตร (ภาคผนวก ก)

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปีที่สำเร็จ	จำนวนผลงานทางวิชาการ
1	ศาสตราจารย์	สุชาติ เกาทอง 3-1020-00556-72-1	M.Fine	Painting	VISVABHARATI (Santiniketan)	2529	6 เรื่อง
	เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน		ศ.บ.	จิตรกรรม	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2518	
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร. ชัยยศ วนิชวัฒนา นุวัตติ 3-2001-00406-94-0	ปร.ค.	ทัศนศิลป์	มหาวิทยาลัยบูรพา	2557	5 เรื่อง
			ค.อ.ม.	เทคโนโลยี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	2540	
			กศ.บ.	เทคนิคการศึกษา ศิลปศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน	2526	
3	ศาสตราจารย์	ดร. พิชัย สดภิบาล 3-2105-00300-23-5	ปร.ค.	การจัดการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2559	9 เรื่อง
			ค.อ.ม.	การบริหาร	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2537	
			ค.อ.บ.	อาชีวศึกษา สถาปัตยกรรม ภายใน	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยสเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2524	

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางในการพัฒนา รวมทั้งมีแนวคิดสอดคล้องกับการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม” ซึ่งมีความชัดเจนว่าในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ 11 ประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์ที่กำลังสูญเสียความได้เปรียบอย่างชัดเจนมากขึ้นทั้งในด้านต้นทุนแรงงานและยังไม่สามารถแข่งขันกับประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ได้ซึ่งจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการ

พัฒนาประเทศเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วได้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 จึงได้เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน โดยมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ รวมถึงเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะรัฐมนตรีว่าการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และองค์ความรู้ที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นวัฒนธรรมภูมิปัญญา และองค์ความรู้ใหม่ (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565) การยกระดับคุณภาพการศึกษาไทย เพื่อผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโลกาภิวัตน์ จากนโยบายการเปิดการค้าเสรีทำให้ มีชาวต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และส่งผลถึงความต้องการทางการศึกษา ที่จำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรองรับความต้องการที่หลากหลายมากขึ้น การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในประเทศไทยต้องพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีความมาตรฐานสูงขึ้นไปด้วยองค์การทางการศึกษาจึงจำเป็นต้องขยายตัวและสร้างศักยภาพทางวิชาการมากยิ่งขึ้น มีการแข่งขันการจัดการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของคนในชาติและชาวต่างชาติที่เข้ามาดำเนินธุรกิจในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ที่ต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับปริญญาโทและปริญญาเอกโดยมุ่งผลิตมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่

ประชากรที่มีคุณภาพสูง ต้องสูงทั้งจิตใจ ความรู้ ความคิด และพฤติกรรม รวมความว่าต้องเป็นคนดีมีคุณภาพนั่นเอง คณะศิลปกรรมศาสตร์มุ่งหวังที่จะผลิตบัณฑิตทุกระดับให้เป็นคนดี มีคุณภาพสูง มีประสบการณ์ และความสามารถหลายด้านเพื่อให้สามารถรองรับสถานการณ์ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม

การพัฒนาในยุคโลกาภิวัตน์ได้เปลี่ยนแปลงโลกให้เป็นโลกไร้พรมแดนความเจริญก้าวหน้าของโลกยุคปัจจุบันทำให้ระบบสังคมและวัฒนธรรมเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านสาระ รูปแบบ และช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย โดยเกิดจากกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่สะดวกและรวดเร็ว ที่มีประสิทธิภาพและเสรีภาพเป็นอย่างสูง โดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ช่วยในการอำนวยความสะดวก จากสถานการณ์ดังกล่าวเป็นประโยชน์ในด้านการสื่อสารแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนยุทธศาสตร์กระทรวงวัฒนธรรม ในการรักษา สืบทอด วัฒนธรรมของชาติ วัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย นอกจากนั้นงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่เป็นผลงานสร้างสรรค์ องค์ความรู้หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าสูงยังได้ถูกนำไปใช้สร้างแรงบันดาลใจให้แก่คนในชาติหรือกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ช่วยในการแก้ไขปัญหาสังคมตลอดจนสร้างความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติที่ปรากฏอยู่ในด้านศิลปะและวัฒนธรรม

การพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมในช่วงแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 จึงทำให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของคนในสังคมให้เข้าถึงโอกาสในการพัฒนาตน การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาอันเป็นอัตลักษณ์ การเข้าถึงวัฒนธรรมทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการเท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างๆ เพื่อให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเอง ชุมชนท้องถิ่นและสังคมอย่างมีคุณภาพระหว่างการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและการพัฒนากระแสสากล เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม

12. ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

จากผลกระทบของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทำให้เห็นว่าจะต้องพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม ที่ผลิตดุษฎีบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการวิจัยหรือสร้างสรรค์ที่ลุ่มลึกในองค์ความรู้ระดับสูงและ/หรือความเข้าใจวิชาชีพ พัฒนาความรู้ และการปฏิบัติในสาขาวิชาชีพของตนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นและกลยุทธ์ใหม่ มีความเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบสังคมและวัฒนธรรมของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อน การพัฒนาระบบคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสาขาวิชา แก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ด้วยดุลยพินิจที่เหมาะสมโดยการแสดงออกอย่างเป็นอิสระในการจัดการและการแก้ไขปัญหาในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคง คุณภาพชีวิต โดยมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพด้านศิลปกรรม ส่งผลให้สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ ที่เห็นถึงคุณค่าและซาบซึ้งศิลปะเพื่อสร้างสรรค์และเสริมสร้างสันติสุข ตลอดจนสามารถบูรณาการร่วมกับศาสตร์อื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาองค์ความรู้ที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

สภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เป็นผลกระทบจากการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน ส่งผลให้คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ตระหนักถึงพันธกิจหลักได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การทำวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม จึงได้จัดรูปแบบการเรียนรู้ จากงานสร้างสรรค์ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มี การเรียนรู้จากการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเรียนรู้ที่สร้างผลงานจากการตกผลึกทางความคิด เป็นเครื่องมือในการบูรณาการ การจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำวิจัย ซึ่งจะนำไปสู่การวิจัยเพื่อการสร้างองค์ความรู้หรือเทคโนโลยีการบริหาร หรือ นวัตกรรมการบริหารใหม่ ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารในองค์กร หน่วยงานและสังคม

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของมหาวิทยาลัย

13.1 รายวิชาที่เปิดสอนเพื่อให้บริการคณะ/ภาควิชาอื่น

ไม่มี

13.2 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนโดยคณะ/สาขาวิชา/หลักสูตรอื่น

ไม่มี

13.3 การบริหารจัดการ

ดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งมีผู้อำนวยการหลักสูตรเป็นผู้รับผิดชอบหลัก โดยทำงานประสานกับ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ การดำเนินงานด้านวิชาการอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของฝ่ายวิชาการมหาวิทยาลัย

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องประสานงานกับอาจารย์ผู้แทนจากในคณะอื่นที่เกี่ยวข้อง ด้านเนื้อหาสาระ การจัดการเรียนและการสอน และความสอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามมาตรฐาน คุณวุฒิระดับปริญญาเอก สาขาศิลปกรรมศาสตร์

หมวดที่ 2. ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญาและความสำคัญ

ปรัชญาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีที่ว่า “สร้างปัญญา พัฒนาคน ฝึกฝนคุณธรรม” หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม จึงมุ่งผลิตดุสิตบัณฑิตทางด้านศิลปะ ด้วยปรัชญาประจำคณะให้สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย คือ “เปิดโอกาสทางการศึกษา พัฒนา ศักยภาพบุคคล สร้างสรรค์และประยุกต์ศิลป์ ส่งเสริมคุณธรรม” เพื่อเปิดโอกาสทางการศึกษา พัฒนาการบุคคลที่พัฒนาจิตใจให้ตั้งงามสำนึก คุณธรรม จริยธรรม โดยมุ่งสร้างให้เป็นศาสตร์ทางสุนทรียภาพ ที่มีบทบาทต่อชุมชนและสังคม

หลักสูตรนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการเปิดโอกาสทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ลุ่มลึกในระดับสูง ความคิดได้อย่างมีอิสระและเป็นระบบ และมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาองค์ความรู้ ทางด้านการจัดการศิลปกรรมทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร บุคลากรในสถานประกอบการ หรือหน่วยงานที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับศิลปกรรม และมุ่งหวังให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ บุคลิกภาพ มีอุดมการณ์ พัฒนาจิตใจ เห็นคุณค่าแห่งความดี ความงาม สำนึกคุณธรรม จริยธรรม สามารถนำความคิดสร้างสรรค์ นำไปประยุกต์บูรณาการศาสตร์ต่างๆที่เริ่มจากภายในสาขาวิชา รวมไปถึงข้ามสาขาวิชา ตลอดจนสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อนำไปสู่การจัดการทางด้านศิลปกรรมให้เกิดความเข้มแข็ง ก้าวหน้าพัฒนาประเทศชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.2.1 เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม จัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรมในบริบททางวิชาการหรือวิชาชีพ โดยใช้กลยุทธ์อย่างผู้รู้ ด้วยความยุติธรรม ด้วยหลักฐาน ด้วยหลักการที่มีเหตุผลและคำนึงมอันดีงาม

1.2.2 เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตให้เป็นคนคิดเป็น มีความรู้ ความสามารถด้านศิลปะ การวิจัยอันเนื่องด้วยศิลปกรรมและวัฒนธรรม มีความเข้าใจต่อแก่นแท้ในองค์ความรู้ระดับสูง และการวิจัยในสาขาวิชาการและวิชาชีพ มีความรอบรู้ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับศิลปกรรมในขั้นสูง มีความรู้ความสามารถในระดับนานาชาติ

1.2.3 เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตให้มีความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและเทคนิคการแสวงหาความรู้ในการวิเคราะห์ประเด็นและปัญหาสำคัญได้อย่างสร้างสรรค์ บูรณาการการเรียนรู้ผ่านกระบวนการ การวิจัย และการสร้างสรรค์ทางศิลปะ สามารถสังเคราะห์ทฤษฎีและการวิจัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ การแปลความหมายขององค์ความรู้ใหม่ทางการวิจัยที่มีลักษณะสร้างสรรค์โดยเฉพาะ หรือการใช้ทฤษฎีและการวิจัยที่ก่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อวิชาชีพและสังคมโลก

1.2.4 เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตที่มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล เข้าใจในสังคม และวัฒนธรรมที่แตกต่าง มีภาวะผู้นำ ตลอดจนการบริหารจัดการ ในการทำงานและแก้ปัญหา มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และมีจิตอาสา

1.2.5 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถคัดกรองข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินการ หรือศึกษาค้นคว้าทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ โดยประยุกต์ใช้วิถีวิธีทางศิลปะได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และสื่อสารสาระทางศิลปะได้อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับโอกาสและสถานะของผู้รับสาร

1.2.6 เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ลุ่มลึกในระดับสูง สามารถวิเคราะห์ วิจัย/การสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศทางด้านศิลปกรรม และสื่อสารสาระทางศิลปกรรมในองค์ความรู้ระดับสูง พัฒนา ประยุกต์ ขยายผลให้เกิดนวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ทั้งทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ ในการพัฒนาการจัดการศิลปกรรมทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรคณาจารย์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม หลักสูตรมีแผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรที่มีรายละเอียดของแผนพัฒนากลยุทธ์และตัวบ่งชี้การพัฒนาปรับปรุง คาดว่าจะดำเนินแล้วเสร็จภายใน 5 ปี นับจากการเปิดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ดังนี้

2.1 แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	2.2 กลยุทธ์	2.3 หลักฐาน/ดัชนีชี้วัด
1. การปรับปรุงหลักสูตร	1. แต่งตั้งคณะกรรมการการพัฒนาหลักสูตร กำหนดแผน ติดตาม	1. เอกสารการปรับปรุงหลักสูตร 2. รายงานผลการประเมินหลักสูตร

2.1 แผนการพัฒนา/ เปลี่ยนแปลง	2.2 กลยุทธ์	2.3 หลักฐาน/ดัชนีชี้วัด
	ตรวจสอบ และพัฒนาปรับปรุง จากผลการประเมินหลักสูตรแต่ละปี การศึกษา นำผลปรับปรุงหลักสูตรทุก ๆ 5 ปี	
2. การจัดการเรียนการสอน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มพูนทักษะการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ 2. พัฒนา ปรับปรุงการจัดกิจกรรมเสริมนอกหลักสูตรที่เน้นทักษะการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้านตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาโท 3. พัฒนาระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการประเมินประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2. ผลการประเมินการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมทางวิชาการและ กิจกรรมอื่น ๆ ของคณะหรือสาขาวิชา 3. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. การพัฒนาคณาจารย์	<ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนการสัมมนาการศึกษา คุงาน อบรมทางวิชาการ/วิชาชีพ 2. สนับสนุนการเข้าร่วมประชุม วิชาการและการนำเสนอผลงานทั้งในและต่างประเทศ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการอบรม/สัมมนาพัฒนาอาจารย์ทางวิชาการ/วิชาชีพ 2. สรุปผลการเข้าร่วมประชุม วิชาการและการนำเสนอผลงานทั้งในและต่างประเทศ
4. การพัฒนาบุคลากร	1. สนับสนุนให้บุคลากรในสาขาวิชา พัฒนาความรู้ในด้านที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาศักยภาพตนเองและการปฏิบัติงาน	1. รายงานผลการพัฒนาตนเอง
5. การทำให้นักศึกษาจบในเวลาที่กำหนด	1. จัดเวลาเพื่อให้คำปรึกษานักศึกษาในแต่ละสัปดาห์ และสามารถติดต่อสื่อสารได้หลากหลายรูปแบบ	1. รายงานผลนักศึกษาจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

หมวดที่ 3. ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

การจัดการศึกษาเป็นระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ ภาคการศึกษาปกติภาคหนึ่ง ๆ มีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ ส่วนข้อกำหนดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 และมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ.2558

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

มีการจัดการศึกษาในภาคฤดูร้อน มี 1 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาระยะ 8 สัปดาห์

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ใช้ระบบทวิภาคตามระเบียบของ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 และมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ.2558

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 ระยะเวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

- ภาคการศึกษาที่ 1 ตั้งแต่ เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน
- ภาคการศึกษาที่ 2 ตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์
- ภาคฤดูร้อนตั้งแต่ เดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า สาขาวิชาศิลปกรรม หรือสาขาที่เกี่ยวข้องจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการหรือสำนักงาน กพ. รับรอง ที่สามารถศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาได้

2. ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ/หรือเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 และ มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ.2558 และมีคุณสมบัติทั่วไปเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2561 (หมวด 4)

3. มีผลสอบภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

นักศึกษามีปัญหาพื้นฐานภาษาอังกฤษ และมีพื้นฐานความรู้ด้านการจัดการทางศิลปกรรมที่สอดคล้องกับการศึกษาในระดับปริญญาเอก

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

จัดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และการปรับพื้นฐานฐานความรู้ด้านการจัดการทางศิลปกรรม การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาเสริมพื้นฐานแต่ละรายวิชาจะเทียบเคียงเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนได้เทียบเท่ากับรายวิชา 3 หน่วยกิต

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

แบบ 1.1

ชั้นปี	ปีการศึกษา				
	2563	2564	2565	2566	2567
ปีที่ 1	2	2	2	3	3
ปีที่ 2	-	2	2	2	3
ปีที่ 3	-	-	2	2	2
รวม	2	4	6	7	8
จำนวนที่คาดว่าจะจบ	-	-	2	2	2

แบบ 2.1

ชั้นปี	ปีการศึกษา				
	2563	2564	2565	2566	2567
ปีที่ 1	5	60	60	65	65
ปีที่ 2	-	5	60	60	65
ปีที่ 3	-	-	5	60	60
รวม	5	65	125	185	190
จำนวนที่คาดว่าจะจบ	-	-	5	60	60

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ (หน่วย บาท)

รายรับ	ปีการศึกษา				
	2563	2564	2565	2566	2567
ค่าลงทะเบียน	1,621,669	3,243,338	4,865,007	5,096,674	5,328,341
รวม	1,621,669	3,243,338	4,865,007	5,096,674	5,328,341

2.6.2 ใช้งบประมาณของสาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ ดังนี้

รายการ	ปีการศึกษา				
	2563	2564	2565	2566	2567
งบดำเนินงาน					
- หอมวดค่าตอบแทน	2,880,000	3,840,000	4,800,000	4,800,000	4,800,000
- หอมวดค่าใช้สอย	350,000	414,000	530,280	530,280	530,000
- หอมวดค่าวัสดุ	100,000	124,000	248,480	273,450	298,919
- หอมวดค่าสาธารณูปโภค	210,000	328,400	436,968	445,707	454,621
งบลงทุน					
- หอมวดครุภัณฑ์	1,300,000	1,306,000	1,312,120	1,318,362	1,324,730
รวมทั้งสิ้น	5,440,000	7,312,400	9,727,848	9,886,405	10,048,133

หมายเหตุ: ประมาณการค่าใช้จ่ายต่อหัวในการผลิตนักศึกษาตามหลักสูตร 235,638 บาท/คน/ปี

2.7 ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษเป็นแบบชั้นเรียน

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการลงทะเบียนเข้ามหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์การเทียบโอน ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ.2558 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

3.1.1.1 แบบ 1 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต

3.1.1.2 แบบ 2 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชาและการวิจัย เพื่อก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ โดยจัดให้มีการศึกษารายวิชา (Course Work) ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร แบบ 1.1 และ แบบ 2.1 ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต

รายวิชา	แบบ 1.1	แบบ 2.1
1. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน	NC	NC
2. หมวดวิชาบังคับ	-	12
3. หมวดวิชาเลือก	-	3
4. วิทยานิพนธ์	51	36
รวม	51	51

3.1.2.1 แบบ 1.1 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีที่นักศึกษาไม่ผ่านการทดสอบความรู้ทางภาษาไทยและภาษาอังกฤษในระดับที่สมควร อาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะให้ศึกษารายวิชาหมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (Suplimentary Foundation Courses) ซึ่งไม่นับหน่วยกิต เพิ่มเติมตามคำแนะนำ และให้ทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 51 หน่วยกิต รายละเอียดของโครงสร้างหลักสูตร มีดังต่อไปนี้

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต	หมายเหตุ
1. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (Suplimentary Foundation Courses)	6 NC	ไม่นับหน่วยกิต
2. วิทยานิพนธ์ (Dissertation)	51	
รวม	51	

3.1.2.2 แบบ 2.1 เป็นแผนการศึกษารายวิชา (Course Work) จำนวน 15 หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 36 หน่วยกิต รวมจำนวน 51 หน่วยกิต ในกรณีที่นักศึกษาไม่ผ่านการทดสอบความรู้ทางภาษาไทยและภาษาอังกฤษในระดับที่สมควร อาจารย์ที่ปรึกษาจะให้ศึกษารายวิชาหมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (Supplementary Foundation Courses) รายละเอียดของโครงสร้างหลักสูตร มีดังต่อไปนี้

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต	หมายเหตุ
1. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (Supplementary Foundation Courses)	NC	ไม่นับหน่วยกิต
2. หมวดวิชาบังคับ (Requirement Courses)	12	ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือก (Elective Courses)	3	ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
4. วิทยานิพนธ์ (Dissertation)	36	
รวม	51	ไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชาในหลักสูตร

แบบ 1.1 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นด้านการทำวิทยานิพนธ์โดยศึกษารายวิชาใน หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (Supplementary Foundation Courses) ซึ่งไม่นับหน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 51 หน่วยกิต

วิชาในหมวดวิชาเสริมพื้นฐาน จัดไว้สำหรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งไม่ผ่านการทดสอบความรู้ ต้องเรียนในรายวิชาของหมวดวิชาเสริมพื้นฐาน โดยไม่นับหน่วยกิตและไม่นำไปคิดคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษา การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาเสริมพื้นฐานแต่ละรายวิชาจะเทียบเคียงเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนได้เทียบเท่ากับรายวิชา 3 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน		NC
DFM 701 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการสำหรับดุษฎีบัณฑิต (Academic English for Doctorate)		3(3-0-6)NC
DFM 702 การจัดการสำหรับดุษฎีบัณฑิต (Management for Doctorate)		3(3-0-6)NC
2. วิทยานิพนธ์		51 หน่วยกิต
DFM 901 ดุษฎีนิพนธ์ (Dissertation)		51

แบบ 2.1 เป็นแผนที่มีการศึกษารายวิชา (Course Work) จำนวนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 36 หน่วยกิต รวมจำนวน 51 หน่วยกิต

วิชาในหมวดวิชาเสริมพื้นฐาน จัดไว้สำหรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งไม่ผ่านการทดสอบความรู้ ต้องเรียนในรายวิชาของหมวดวิชาเสริมพื้นฐานโดยไม่นับหน่วยกิตและไม่นำไปคิดคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษา การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาเสริมพื้นฐานแต่ละรายวิชาจะเทียบเคียงเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนได้เทียบเท่ากับรายวิชา 3 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน			NC
DFM 701	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการสำหรับคณาจารย์ (Academic English for Doctorate)		3(3-0-6)NC
DFM 702	การจัดการสำหรับคณาจารย์ (Management for Doctorate)		3(3-0-6)NC
2. หมวดวิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	12	หน่วยกิต
DFM 703	วิธีวิจัยทางศิลปกรรมขั้นสูง (Advanced Research Methodology for Fine and Applied Arts)		3(3-0-6)
DFM 704	สัมมนาการจัดการศิลปกรรม 1 (Seminar in Fine and Applied Arts 1)		3(3-0-6)
DFM 705	สัมมนาการจัดการศิลปกรรม 2 (Seminar in Fine and Applied Arts 2)		3(3-0-6)
DFM 801	สัมมนาการจัดการศิลปกรรม 3 (Seminar in Fine and Applied Arts 3)		3(3-0-6)
3. หมวดวิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	3	หน่วยกิต
DFM 706	การจัดการผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรมในงานศิลปะ (Management of Creativity and Innovation)		3(3-0-6)
DFM 707	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในงานศิลปะ (Information and Communication Technology)		3(3-0-6)
DFM 802	การจัดการหอศิลป์และพิพิธภัณฑ์ทางศิลปะ (Management of art galleries and museums)		3(3-0-6)
DFM 803	คุณค่าสุนทรีย์ในงานศิลปะ (Aesthetic value in art)		3(3-0-6)

DFM 804 ศิลปะเพื่อการพัฒนามนุษย์ 3(3-0-6)
(Art for human development)

DFM 805 กฎหมายสำหรับงานสร้างสรรค์ 3(3-0-6)
(Law for creative work)

4. คุชฎินิพนธ์ 36 หน่วยกิต
DFM คุชฎินิพนธ์ 36
902 (Dissertation)

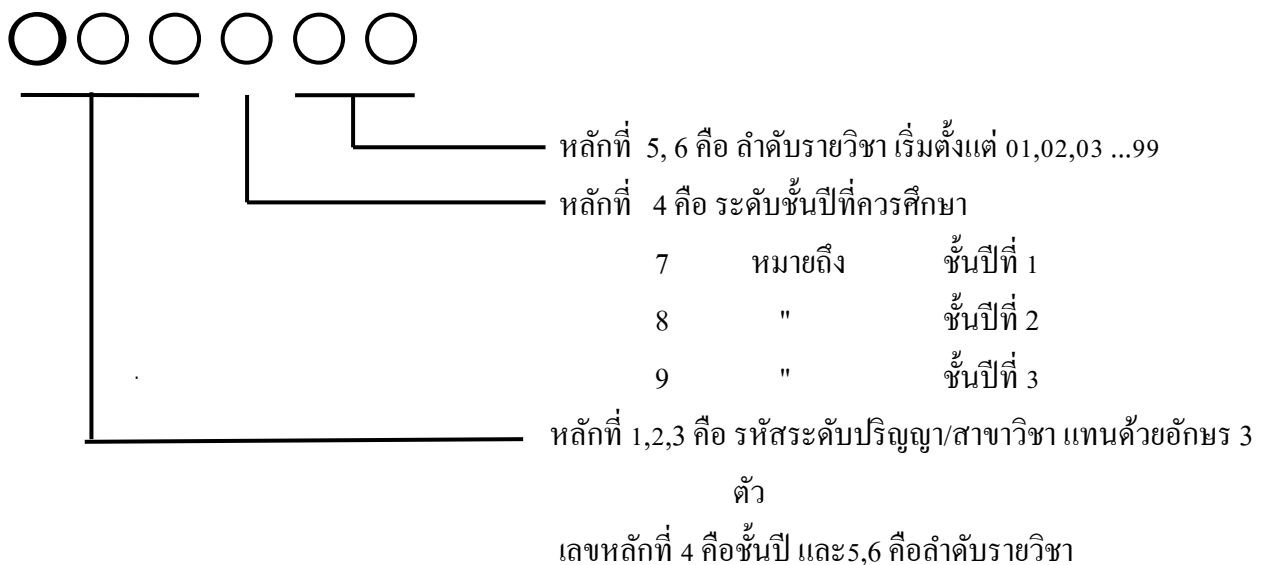
ความหมายของรหัสวิชา

การดำเนินการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระเบียบข้อบังคับอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย ส่วนหลักเกณฑ์ในการให้รหัสรายวิชา กำหนดเป็นตัวอักษร 3 หลัก และตัวเลข 3 หลัก

ตัวอักษรและตัวเลขมีความหมายดังนี้

D	หมายถึง	คุชฎินิพนธ์
FM	หมายถึง	สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม
เลขตัวที่ 1	หมายถึง	ระดับชั้นปี
เลขตัวที่สองและสาม	หมายถึง	กลุ่มวิชา / ลำดับรายวิชา กล่าวคือ

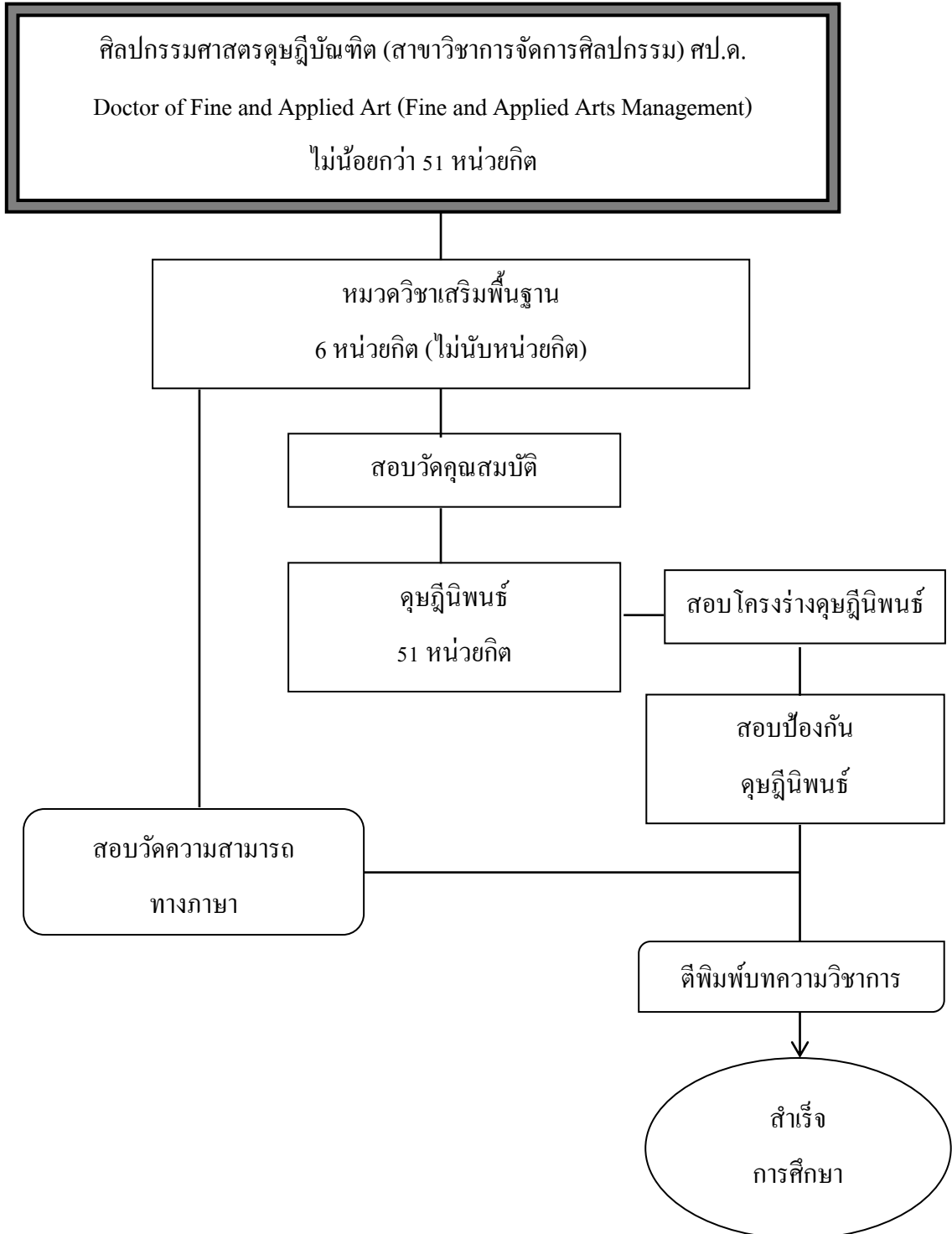
หลักเกณฑ์การให้รหัสวิชาในหลักสูตร

3.1.4 แผนการศึกษา

3.1.4.1 แบบ 1.1

แผนผังโครงสร้างหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม

แบบ 1.1

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 701	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการสำหรับคุณวุฒิบัณฑิต	NC
DFM 901	คุณวุฒินิพนธ์	9
รวม		9

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 702	การจัดการสำหรับคุณวุฒิบัณฑิต	NC
DFM 901	คุณวุฒินิพนธ์	9
รวม		9

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 901	คุณวุฒินิพนธ์	9
รวม		9

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 901	คุณวุฒินิพนธ์	9
รวม		9

ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 901	คุณฐิติพนธ์	9
รวม		9

ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2

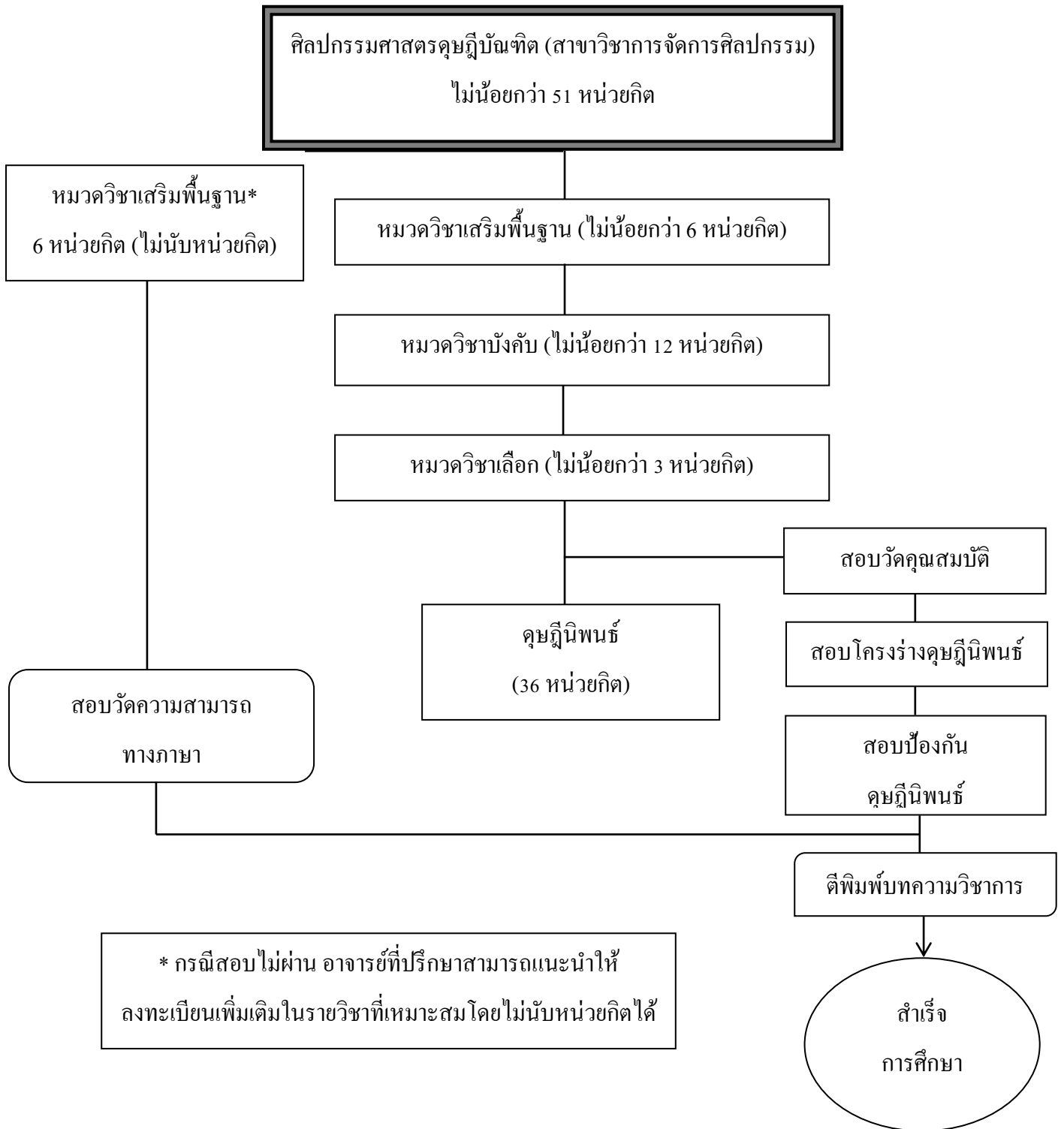
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 901	คุณฐิติพนธ์	6
รวม(หน่วยกิต)		6

รวมตลอดหลักสูตร 51 หน่วย

กิต

3.1.4.1 แบบ 2.1

แผนผังโครงสร้างหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม

แผนผังโครงสร้างหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปกรรม

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 702	การจัดการสำหรับดุษฎีบัณฑิต	NC
DFM 703	วิธีวิจัยทางศิลปกรรมขั้นสูง	3(3-0-6)
DFM 704	สัมมนาการจัดการศิลปกรรม 1	3(3-0-6)
รวม		6(6-0-12)

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 705	สัมมนาการจัดการศิลปกรรม 2	3(3-0-6)
DFM xxx	วิชาเลือก	3(3-0-6)
รวม		6(6-0-12)

ปีที่ 1 ภาคฤดูร้อน

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 701	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการสำหรับดุษฎีบัณฑิต	NC
รวม		NC

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 801	สัมมนาการจัดการศิลปกรรม 3	3(3-0-6)
DFM 902	ดุษฎีนิพนธ์	6
รวม		9(3-0-30)

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 902	ดุษฎิณิพนธ์	6
รวม		6

ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 902	ดุษฎิณิพนธ์	12
รวม		12

ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต บรรยาย-ทฤษฎี-ปฏิบัติ
DFM 902	ดุษฎิณิพนธ์	12
รวม		12

รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต

3.1.5 การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

นักศึกษาจะต้องสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) ทั้งแบบข้อเขียนและสอบปากเปล่า หลังจากที่นักศึกษาได้ศึกษารายวิชาครบถ้วนแล้ว และได้คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.00 ในการจัดการสอบวัดคุณสมบัติ อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ การกำหนดแนวทางในการสอบวัดคุณสมบัติ วิชาที่สอบ และการประเมินผลการสอบ ให้เป็นไปตามดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

3.1.6 การสอบป้องกันดุษฎิณิพนธ์

ขั้นสุดท้ายของการศึกษา นักศึกษาต้องเขียนดุษฎิณิพนธ์ (Dissertation) ตามการแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ในการสอบดุษฎิณิพนธ์ (Defence) ต้องแสดงให้เห็นความสามารถในเชิงวิชาการ และเชิงวิเคราะห์ระดับสูง เพื่อพิสูจน์ว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจทุกแง่มุมของความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาวิจัย ทั้งนี้ดุษฎิณิพนธ์ดังกล่าวต้องไม่ทำการคัดลอกผลงานของผู้อื่น แต่เป็นผลงานของนักศึกษาเอง ที่มีเนื้อหาสาระที่ช่วยเพิ่มพูน ความรู้ ความเข้าใจ ที่เกี่ยวข้องกัวิชาที่นักศึกษาเลือกเป็นวิชาเอก

การสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายของคณาจารย์กำหนดโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ โดยการเสนอของอาจารย์ที่ปรึกษาคณาจารย์ และต้องแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 4 สัปดาห์ ก่อนที่จะมีการสอบป้องกันคณาจารย์ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรต้องแต่งตั้งกรรมการสอบคณาจารย์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาคณาจารย์และหัวหน้าสาขาวิชา คณะกรรมการสอบคณาจารย์ประกอบด้วยกรรมการไม่เกิน 5 คน ได้แก่

1) ประธานการสอบ

2) กรรมการที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร (กรณีที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาหลักพ้นจากตำแหน่งหลังจากที่นักศึกษาสอบผ่านแล้ว ให้คงทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลวิทยานิพนธ์ต่อไปจนกว่านักศึกษาจะจบ เว้นแต่มีคำสั่งของอธิการบดีให้เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น)

3) กรรมการที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม 1-2 คน

4) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากภายนอกมหาวิทยาลัย

การสอบขั้นสุดท้ายของคณาจารย์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะพิจารณาคุณภาพของคณาจารย์ ลักษณะงานที่เน้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษา ความสามารถในการอธิบาย อภิปราย การใช้เหตุผล ตลอดจนบูรณาการความรู้ความสามารถในศาสตร์สาขาที่เกี่ยวข้อง โดยถือเป็นเกณฑ์ตัดสินการสอบป้องกันคณาจารย์นั้น ว่าผ่านหรือไม่ผ่านในระดับใด (ได้แก่ ไม่ผ่าน-ผ่าน-ผ่านระดับดี-ผ่านระดับดีมาก)

ในกรณีที่นักศึกษาสอบผ่านโดยมีเงื่อนไข นักศึกษาจะต้องปรับปรุงแก้ไขคณาจารย์ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบฯ ให้เรียบร้อยเสียก่อน คณะกรรมการสอบฯ จึงจะเซ็นชื่ออนุมัติให้ผ่าน

3.1.7 คำอธิบายรายวิชา (Course Description)

1. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน

DFM 701 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการสำหรับคณาจารย์ 3(3-0-6)NC

(Academic English for Doctorate)

การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ โดยเน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ความสามารถในการสรุปประเด็นสำคัญในการพัฒนาทางวิชาการ และการนำเสนอเอกสารทางวิชาการ บทคัดย่อ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัย

Development of academic English proficiency by focusing on listening, speaking, reading and writing skills, the ability to summarize key issue in an academic seminar, and to present academic works, abstracts, research proposal and research reports.

DFM 702 การจัดการสำหรับดุษฎีบัณฑิต 3(3-0-6)NC
(Management for Doctorate)

การพัฒนาแนวคิดการจัดการและการประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาองค์กรได้จริงและครอบคลุม การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการเทคโนโลยี นวัตกรรมแห่งปัญญา พัฒนาองค์กร รวมถึงกลยุทธ์การจัดการ สร้างความเข้าใจในองค์รวมของการจัดการ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนางานวิจัยและการปฏิบัติการ สำหรับการจัดการศิลปกรรมหลากหลายรูปแบบ

Development of management concepts and applications for organizational development can be practical and cover human resource management. Technology management Innovation of intelligence, organizational development, including management strategies Build a holistic understanding of management As a basis for research and operational development For managing a wide variety of fine arts.

2. หมวดวิชาบังคับ

DFM 703 วิธีวิจัยทางศิลปกรรมขั้นสูง 3(3-0-6)
(Advanced Research Methodology for Fine and Applied Arts)

ออกแบบและวิเคราะห์รูปแบบการวิจัยทางศิลปกรรม ลักษณะต่างๆ เทคนิคขั้นสูงในการศึกษาภาคสนาม การวิเคราะห์และตีความข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล วิธีวิจัยแบบผสมผสานที่เหมาะสมกับการวิจัย และการบริหารการจัดการศิลปกรรม ก่อเกิดกระบวนการประมวลผลเป็นองค์ความรู้ใหม่ สามารถที่จะนำมาเสนอเผยแพร่หลักการวิธีวิจัยได้อย่างชัดเจนเชิงลึก

Design and analysis of various styles of art research, advanced techniques in field studies. Data analysis and interpretation Data collection and analysis Research method that is suitable for research And art management management Causing a new knowledge processing process Able to present and disseminate the principles of research method clearly and in depth.

DFM 704 สัมมนาการจัดการศิลปกรรม 1 3(3-0-6)
(Seminar in Fine and Applied Arts 1)

ประเด็นทางการจัดการศิลปกรรมที่ลุ่มลึก หลักการและทฤษฎีทางด้านศิลปะและศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับสูง หลักการวิเคราะห์ข้อมูล นำมาประกอบสร้างประยุกต์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ ที่สามารถใช้กำหนดโครงการวิทยานิพนธ์ได้อย่างเป็นระบบและเป็นอิสระ การกำหนดโครงการดุษฎีนิพนธ์

Deep art management issues Principles and theories of other related arts and sciences at a high level. Data analysis principles Bring together to create a new knowledge base systematically That can be used to formulate a thesis project systematically and independently. Defining a dissertation project.

DFM 705 **สัมมนาการจัดการศิลปกรรม 2** **3(3-0-6)**

(Seminar in Fine and Applied Arts 2)

การค้นคว้าเนื้อหาปรัชญาและทฤษฎี นำมาวิเคราะห์เพิ่มขึ้น ออกแบบการนำเสนออภิปราย ให้ข้อมูลมีความก้าวหน้าชัดเจน พัฒนาเชื่อมโยงถึงการกำหนดหัวข้อโครงการคุณนิพนธ์ และศึกษาดูงาน ในประเทศหรือต่างประเทศ

Researching philosophical and theoretical content for further analysis. Design presentations and discussions to allow clear progress. Develop links to the topic of the dissertation project and study visits in the country or abroad.

DFM 801 **สัมมนาการจัดการศิลปกรรม 3** **3(3-0-6)**

(Seminar in Fine and Applied Arts 3)

การสรุปประเด็นในการจัดการศิลปกรรมระดับสูง จากปัจจัยทางสังคมรอบด้าน การเมือง ศาสนา วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ การแก้ไขปัญหาในบริบทศิลปกรรมและเสนอทางเลือกให้แก่สังคม เพื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยการเทียบเคียงจากทฤษฎี แล้วสังเคราะห์ออกมาให้เห็นถึงพัฒนาการจัดการศิลปกรรม การประเมินคุณค่า การอนุรักษ์ การส่งเสริมเพิ่มมูลค่าให้กับงานศิลปะ รู้จักการวางแผนและออกแบบการจัดการศิลปกรรมที่แสดงความคิดริเริ่มเชิงบูรณาการระหว่างศาสตร์ได้อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม

Summarizing issues in high-level fine arts management from social factors surrounding politics, religion, culture and economy, solving problems in the arts context and offering social options to be analyzed by comparing theories and synthesize it to see the development of art management, evaluating the value of conservation, promoting the added value of art. Know how to plan and design art management that creatively and appropriately express an integrated initiative between science.

3. หมวดวิชาเลือก

DFM 706 **การจัดการผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรมในงานศิลปะ** **3(3-0-6)**

(Management of Creativity and Innovation)

ค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ และผลผลิตทางความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรม กระบวนการนวัตกรรม แนวทาง ในการพัฒนา ผลักดัน จัดการ กรรมวิธี การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารจัดการ ธุรกิจ การตลาดซึ่งเป็นสิ่งใหม่หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญและนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้างทั้งในเชิงพาณิชย์และสาธารณะ

Research ideas, theories, creativity and creative productivity in art. Concepts related to innovation process, development approach, drive management process, organizational structure A

marketing business management system, which is new or significantly improved, and is widely applicable in both commercial and public areas.

DFM 707 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในงานศิลปะ 3(3-0-6)

(Information and Communication Technology in Art)

วิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับศิลปะกับบทบาท ความหลากหลายของเทคโนโลยีและการสื่อสาร กลวิธีการเผยแพร่ผ่านสื่อ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ผลกระทบที่มีต่อสังคมในบริบทศิลปะ แนวโน้มของเทคโนโลยีด้านการจัดการทางศิลปะทั้งปัจจุบันและในอนาคต ประเด็นการวิจัยการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางศิลปะ

Analyze concepts Art theory and role Diversity of technology and communication Methods of dissemination through the media Cross-cultural communication Impact on society in an artistic context Trends in art management technology both now and in the future. Research issues, development of information and communication technology in the arts.

DFM 802 การจัดการหอศิลป์และพิพิธภัณฑ์ทางศิลปะ 3(3-0-6)

(Management of art galleries and museums)

ความสำคัญและปรัชญาในการจัดการหอศิลป์และพิพิธภัณฑ์ การสื่อความหมายจากคุณค่าและเนื้อหาของศิลปะ แนวคิดและเทคนิคการดำเนินงาน โดยเน้นขนาดของพื้นที่ องค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการหอศิลป์และพิพิธภัณฑ์ ได้แก่ กฎหมาย การเงิน การมีส่วนร่วมของชุมชน แนวโน้มด้านเทคโนโลยี ความหลากหลายของพฤติกรรมและทัศนคติของผู้บริโภค และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริง

Importance and philosophy of managing art galleries and museums Conveying meaning from values and Art content Concepts and techniques for performing work with emphasis on the size of the area Other elements involved in managing art galleries and museums include law, finance, community involvement. Technology trends Diversity of consumer behavior and attitudes and practical experience.

DFM 803 คุณค่าสุนทรียะในงานศิลปะ 3(3-0-6)

(Aesthetic value in art)

ความคิดทางด้านคุณค่าสุนทรียะของศิลปกรรม คุณค่าองค์รวมที่เชื่อมโยงกับบริบทและสังคม ทั้งสุนทรียะในเชิงปรัชญา วรรณคดีจากอดีตตะวันตกและตะวันออก ลัทธิสมัยใหม่ ลัทธิหลังสมัยใหม่ และแนวโน้มในอนาคต

Ideas of aesthetic value of fine arts Holistic values in connection with context and society
Both philosophical aesthetics Perspectives from the past, west and east Modernism Postmodernism And
future trends.

DFM 804 ศิลปะเพื่อการพัฒนามนุษย์ 3(3-0-6)

(Art for human development)

การจัดการศิลปะต้องควบคู่ไปกับการรู้จักการพัฒนาชีวิตในทุก ๆ อาชีพทุกด้าน การเรียนรู้
ด้วยวิธีคิดผสมกับการปฏิบัติงานกระบวนการทางศิลปะ ให้คุณค่าและมีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาชีวิต
ศึกษาการทำงานในสังคมเกี่ยวข้องกับวิชาชีพงานศิลปะมีกลไกอย่างไร และรู้จักการใช้ปฏิภาณเพื่อ
ปฏิสัมพันธ์กับการร่วมงานในสังคม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในสื่อสารให้มีความสมบูรณ์ เรียนรู้การทำให้
ประชาชนยอมรับตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพและผลงานทางศิลปะ รู้จักการใช้ศาสตร์ของศิลปะนำไป
ประยุกต์ใช้กับสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ได้ เพื่อพร้อมออกไปสู่การดำเนินชีวิตที่มีศักยภาพยกระดับสังคมให้
สูงขึ้น

Art management must be coupled with knowing the development of life in every career
and field, learning through thinking, combined with artistic practice. Provide value and efficiency for life
development Studying working in society is related to the art profession. And know how to use the
reaction to interact with work in society To increase efficiency in communication to be complete Learn to
make people recognize the value of the profession and the works of art. Know how to use the science of
art that can be applied to various professional fields in order to be ready to lead a life that has the potential
to raise the social level.

DFM 805 กฎหมายสำหรับงานสร้างสรรค์ 3(3-0-6)

(Law for creative work)

ศึกษาเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับศิลปินและองค์กรศิลปะ กฎหมายมีความแตกต่างกัน
ระหว่างประเทศทั่วโลก ผลงานศิลปกรรมก็มีความหลากหลายรูปแบบลักษณะต่างกันออกไป บางผลงาน
อาจมีความเหมือนคล้ายกับบริบททางวัฒนธรรม ศิลปะสามารถถูกนำไปใช้ได้หลากหลายพื้นที่ จึง
ต้องเรียนรู้กฎหมายเพื่อการเข้าไปสู่ในสถานที่ที่ต่างจากเดิมให้เหมาะสม ไม่ก้าวล้ำละเมิดเขตพื้นที่หรือตัว
บุคคล เข้าใจสิทธิของศิลปิน การคุ้มครองลิขสิทธิ์ การเผยแพร่ผลงานใช้สถานที่อย่างเหมาะสมถูกต้อง

Learn about laws related to artists and art organizations. Laws vary between countries
around the world. The works of art have a variety of styles and different styles. Some works may differ in
cultural context. Art can be used in a variety of situations. Therefore having to learn the law in order to

properly enter a different place Do not step beyond the area or the person. Understand artist rights Copyright protection Publication of works, use of the location properly and correctly.

4. ดุษฎีนิพนธ์

DFM 901 ดุษฎีนิพนธ์ แบบ 1.1 51
(Dissertation)

การนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษากระบวนการวิชาทั้งหมดมาใช้เป็นหลักแนวคิด และ ทฤษฎีในการศึกษา เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่จากดุษฎีนิพนธ์ที่ได้พิจารณาเลือกสรร กลั่นกรอง จนได้ดุษฎี นิพนธ์ที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ทางศิลปกรรม

Apply the knowledge gained from the study of all course processes to be used as a concept. And theory in education In order to obtain new knowledge from a dissertation that has been considered, selected, refined until the dissertation should be created new knowledge

DFM 902 ดุษฎีนิพนธ์ แบบ 2.1 36
(Dissertation)

การนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษากระบวนการวิชาทั้งหมดมาใช้เป็นหลักแนวคิด และ ทฤษฎีในการศึกษา เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่จากดุษฎีนิพนธ์ที่ได้พิจารณาเลือกสรร กลั่นกรอง จนได้ดุษฎี นิพนธ์ที่น่าสนใจและนำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา สังคม และประเทศชาติ

Apply the knowledge gained from the study of all course processes to be used as a concept. And theory in education In order to obtain new knowledge from a dissertation that has been considered, selected, refined until the dissertation is interesting and useful to study, society and the country.